

TORONYIRÁNY

XVI. 27.

2022. július 3.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 14. vasárnap

Krisztus közössége a földön apostoli küldetéssel rendelkezik. Ilyen értelemben is apostoli egyház vagyunk. Az apostoli egyház kifejezés ugyan elsősorban azt jelenti, hogy az Úr apostolaira, köztük is mint elsőre, Péterre, a Kósziklára építette egyházát, de azt is sugallja ez a kifejezés, hogy az apostoli küldetés hatékonyan működik ott, ahol igazi keresztény közösség él. Az apostoli küldetést és lélkületet különböző fokozatok szerint és kegyelmi mérték szerint örököljük mindnyájan, akik Krisztus titokzatos testének a tagjai vagyunk.

Az evangélium elmondja, hogy Krisztus először apostolokat választott, szám szerint tizenkettőt. Rövidesen meghatszorozta számukat, amikor hetvenkét tanítványt hívott meg az apostolkodó közösségbe, és előkészítő munkásként maga előtt küldte őket a falvakba és városokba. Ellátta őket utasításokkal, tanácsokkal munkájukra és magatartásukra vonatkozóan. Ezek az utasítások és tanácsok nyilván ránk is vonatkoznak, legalábbis lényegi mondanivalójukat illetően. Próbáljuk meg a mai evangélium előírásait magunkra alkalmazni, azt tartva szemünk előtt, hogy egyenként és közösségben apostoli küldetéssel rendelkezünk.

Csanád Béla

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: Az idősekért: Imádkozzunk az idősekért, akikben népük gyökerei és emlékezete válik láthatóvá; tapasztalatuk és bölcsességük segítse a fiatalabbakat, hogy reménnyel és felelősséggel tekintsenek a jövőre.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 66,10-14c** Izajás próféta a megszemélyesített, és végtelenül gazdag szellemi értékekkel felruházott Jeruzsálem képével rajzolja meg a Messiás által megvalósuló végső üdvösség állapotát.
- 2. Gal 6,14-18** Pál apostol nem akar mással dicsekedni, mint az Úr Jézus Krisztus keresztségével.
- 3. Lk 10,1-12.17-20** Jézus a 12 apostolon kívül még 72 tanítványát ruházza fel apostoli küldetéssel, és ad nekik gyakorlati, módszertani utasításokat.

A hetvenkét tanítvány elküldése

Az evangélisták közül egyedül Lukács az, aki a tizenkettő elküldése (9,1-6) mellett egy hetvenkét főből álló tanítványcsoport küldetéséről is beszámol. A küldetés mibenlétének a bemutatása és a tanítványoknak adott instrukció azonban mindkét esetben lényegében ugyanaz.

A küldetést „aratás” nagysága teszi szükségessé. Az „aratás” az Ószövetség néhány helyén (Iz 27,12; Joel 4,1-13) Isten népének végidőbeli összegyűjtését jelképezi. Jézus tehát azért küldi el tanítványait, hogy ezt az egybegyűjtést az ő működését folytatva megvalósítsák. Jézus egyes példabeszédei jelzik, hogy az aratás majd csak a végső ítélet napján fejeződik be (Mk 4,29; Mt 13,39 köv.). A tanítványoknak most nemcsak az együttműködést kell vállalniuk, hanem újabb munkásokat kell Istentől kérniük. Az imára való felszólítás mutatja, hogy az „aratás” végeredményben Isten ügye. A misszionáriusok csak megbízottak, s működésük sikere Istentől függ. Lukács már a világméretű keresztény misszió tudatában írta le Jézus mondását. Újabb és újabb elkötelezett hithirdetőkre van szükség ahhoz, hogy az evangélium ténylegesen minden nép számára ismertté váljon.

A tanítványoknak tudniuk kell, hogy küldetésük teljesítése közben gyűlölettel és ellenséges megnyilvánulásokkal találkozhatnak majd. Ezt jelzi a megállapítás, hogy a küldöttek bárányokként mennek a farkasok közé. A kép a zsidó apokaliptikában is ismert (Hénoch könyve 89,55), s Izraelnek, mint választott népnek a veszélyeztetett helyzetét szemlélteti. Jézus minden bizonnyal saját ellenfeleit értette a farkasok alatt, Lukács viszont már az egyház ellenségeit és üldözőit. A küldetés elfogadása és teljesítése ebben a gyűlölettel fémjelzett, életveszélyes helyzetben csak Istenbe vetett szilárd bizalommal lehetséges: Isten, mint bárányainak a „pásztor” (Zsolt 23) fogja a szolgálatában álló munkásokat védelmezni.

Az 5. verstől kezdődően az utasítások különböző helyzeteket tartanak szem előtt. Bemutatják, hogy milyen magatartást kell tanúsítani a házakban (5-7. v.) és a városokban, ahol a küldöttek befogadásra (8-9. v.), illetve elutasításra (10-12. v.) találhatnak. Az 5-12. versekben az őskeresztény missziós gyakorlata is láthatóvá válik, hiszen az itt leírtakat az őskeresztény misszionáriusok is alkalmazták.

A misszionáriusnak, aki egy házba betér, köszöntenie kell a jelenlevőket. A köszöntés formája megfelel az általános szokásnak: a belépő békét kíván a ház lakóinak (vö. Bir 19,20; Jn 20,19.21). Jézus küldöttjének az ajkán a békeköszöntés jóval több, mint egyszerű udvariassági forma, hiszen a béke kívánása egyben a béke közlését is jelenti. A „béke” (eiréné) pedig a bibliai szóhasználatban nemcsak

egy jó érzéssel egyenlő, hanem az üdvösség javainak a teljességét jelenti. A misszionárius tehát az üdvösséget hozza abba a házba, amely befogadja őt. A 6. vers világossá teszi, hogy a tanítványok köszöntése által közvetített isteni adomány nem kényszerként hat. Azokat tölti csak el, akik készséggel fogadják be Jézus küldöttét. A szövegben a „békesség fia” megnevezést találjuk. Olyan személyeket kell ezen szemita kifejezésen érteni, akik a békére, mint Isten ajándékára nyitottak, és készek azt befogadni.

A küldöttnek abban a házban kell tartósan maradnia, amelyben először befogadásra talált, és abból kiindulva kell missziós tevékenységét folytatnia. A 7. vers utolsó felszólítása nyomatékosan tiltja meg a szállás folytonos változtatását. A tiltás lényege, hogy a misszionárius a jobb ellátás reményében ne költözzessen házról házra, hanem elégedjen meg a vendégszeretettel, amelyben az első házigazda részesíti őt. Az étkezésre vonatkozó instrukció („...egyétek és igyátok, amijük van”) bátorításként fogható fel. Jézus küldöttjének ne legyenek lelkiismereti aggályai, amikor vendéglátói gondoskodását elfogadja. A kapott szállás és ellátás az általa hozott „békének” a viszonzása, valamint a Jézus nevében végzett igehirdető és gyógyító tevékenységének a bére. Erre utal a közmondásszerű kijelentés: „méltó a munkás a maga bérére” (7b v.). Hasonló mondások olvashatók az apostoli levelekben is (vö. 1Kor 9,14; 1Tím 5,18). Az étkezésre vonatkozó utasítás az ősegházban, főleg zsidókeresztény igehirdetők számára, a zsidó étkezési tilalmak feloldását is jelentette: nyugodtan étkezhetnek pogány származásúak asztalánál is, a tiszta és tisztátalan ételek megkülönböztetésével nem kell többé törődniük.

A 8. versről kezdve az instrukció a városokban tanúsítandó magatartást szabályozza. Az első utasítás hasonló ahhoz, amelyet az előző versekben a magánházakkal kapcsolatban olvastunk. Szíves fogadtatás esetén a tanítványok bizonytalankodás nélkül fogadjanak el mindent, amit a szívélyes vendéglátók enni adnak. A 9. vers világossá teszi, hogy a küldetés lényege nem a vendégszeretet készséges elfogadásában áll, hanem a betegek gyógyításában és Isten országának a hirdetésében. A szóban és tettben megnyilvánuló tevékenység természetesen nem független egymástól. A küldöttek hirdetik, hogy Isten országa közel van a hallgatókhoz, s mindezt a betegek gyógyításával tanúsítják. Az 1. versben a tanítványok arra kaptak megbízatást, hogy Jézus jövetelét készítsék elő. Ennek figyelembevételével a 9. versben említett tevékenység nem más, mint útkészítés Jézus számára, akinek az érkezésével a közelinek hirdett Isten országa valóságga válik majd minden városban és minden helyen, ahol őt és előhírnökeit befogadják.

A küldöttek elutasításának lehetőségét Jézus már a 6. vers második felében röviden megemlítette: aki nem fogadja el a tanítványok által hozott békét, vagyis az üdvösséget, az önmagát zárja ki belőle. A 10. versben ismét az elutasítás kerül előtérbe, de a figyelem most a tanítványok magatartására irányul. Jézus felszólítja őket, hogy ne fecsegljenek fölösleges időt és energiát arra a városra, amelyik nyílt elutasítást tanúsít, hanem távozzanak el belőle. A nyilvános tanúságtétel azonban, szóban és tettben, ez esetben sem maradjon el. Hirdessék, és szimbolikus tettel juttassák is kifejezésre, hogy nem tartanak velük közösséget. A szimbolikus tett – a por lerázása – értelmét a 9,5 magyarázatánál kifejtettük már. A 11. vers végén Jézus jelzi, hogy Isten országának a közelségét az elutasító városban is meg kell hirdetni. A hitetlen városiakoknak tudniuk kell: nem képesek megakadályozni, hogy Isten uralma megvalósuljon azok között, akik hittel megnyílnak Jézus evangéliumának.

A 16. vers mondása ismét közvetlenül a hetvenkét tanítványnak szól. Máténál is hasonló szavakkal ér véget a tanítványokhoz intézett útmutatás (10,40). Az evangéliumok más összefüggésekben is megőrznek számunkra hasonló tartalmú kijelentéseket (Mk 9,37 és párh.: Jn 13,20). A mondás háttérében az a zsidó hagyományban is jól ismert felfogás áll, mely szerint a küldött a küldőt képviseli, és annak a tekintélyével lép fel. A tanítványokra vonatkoztatva ez annyit jelent, hogy bennük és általuk Jézus közeledik az emberekhez. Mind a kedvező fogadtatás, amely figyelmes meghallgatásban mutatkozik meg, mind pedig az elutasítás végső soron magát Jézust érintik. Az elutasítással kapcsolatban Jézus kiszélesíti a láncot, amennyiben rámutat arra, hogy ő maga is küldött, az Atya küldötte. Ennek következtében mindaz, aki az ő tanítványát elutasítja, végeredményben Istent utasítja el. A 16. vers egészében a negatív perspektíva, az elutasítás témája a hangsúlyosabb, amely által a tanítványokhoz intézett mondás szorosan kapcsolódik az előző kijelentésekhez, a galileai városokhoz intézett jalkiáltásokhoz.

A 16. vers tartalma természetesen nemcsak a húsvét előtti küldöttekre vonatkozik. Az egyház időszakában működő igehirdetők küldetése is Jézus ezen szavaiban gyökerezik. Rájuk is érvényes az a megállapítás, hogy az Atya által küldött Jézusnak a működését folytatják az ő nevében és az ő tekintélyével. Az irányukba tanúsított magatartás – az elfogadás vagy az elutasítás – ennél fogva mindenkor Jézust és az ő Küldőjét érintik.

Kocsis Imre

A jólneveltség kézikönyve (26.)

JÁRMŰVEKEN

2. VONATON

1.1. Felszállás előtt

Nyugodtan szentelhetjük magunkat különböző elfoglaltságoknak, melyekkel agyonüthetjük utazás közben az időt: olvassunk, fejtünk keresztretjvényt, hallgassunk zenét mp3, vagy iPod készülékünkön, elfogadható szinten tartva a hangerőt. Szunyókálhatunk is egy kicsit, de csak akkor, ha biztosak vagyunk benne, hogy nem horkolunk. Ha szerencsétlenségünkre egy „minden lében kanál” egyén az utastársunk, kérjünk elnézést és nyugodtan feledkezzünk bele az előbb említett elfoglaltságokba. Tartsuk észben, hogy senki sem kötelez minket arra, hogy (részletesen) elmeséljük életünk történetét: a mai világban a tapintatosság a biztonság egyik mértéke. Ha csoportosan utazunk, kerüljük el a hangos beszédet, és az udvariatlan, lármás nevetést. Attól még, hogy sokan vagyunk, nem mentesíthetjük magunkat az udvariasság alapszabálya alól. Ne múlassuk az időt mindannyian a folyosón, ezzel ugyanis akadályozzuk azokat, akik a vonat egyik végéből a másikba szeretnének átjutni. Ha ki szeretnének menni, egyszerre kettőnél többen ne álljunk fel.

Végül pedig vigyázzunk arra a környezetre, mely lehetővé teszi számunkra az utazást. Ne firkáljuk össze az üléseket és a falakat. Ha mindenáron szét akarod kürtölni, hogy szerelmes vagy, írd egy SMS-t a kedvesednek; a rivális focicsapat szurkolóinak szánt véleményedet pedig tartsd meg magadnak. A szemetet dobjuk be a kihelyezett tárolókba, ha pedig megteltek, gyűjtsük nejlón zacskóba, amit majd az állomáson berakunk a kukába, és ne dobáljunk ki semmit a vonatablakból.

3. REPÜLŐGÉPEN

Aki a repülőgépen történő utazást választja, sok türelemmel várta fel magát: annak ellenére ugyanis, hogy a repülővel megtett út menetideje lényegesen rövidebb, mintha ugyanazt a távolságot a hagyományos közlekedési eszközök valamelyikével (autó, vonat, hajó...) tettük volna meg, a beszállás folyamata meglehetősen bonyolult módon zajlik és sok időt vesz igénybe.

A kézipoggyászt gondosan állítsuk össze otthon, észben tartva mindazt, amire a repülés során szükségünk lehet. Ne a beszállásnál jusson eszünkbe, mit rakjunk még bele a nagy poggyászból, feltartóztatva a mögöttünk várakozó utasokat. Amikor már a fedélzeten vagyunk, jól helyezzük el az ülésünk fölött található rekeszbe, nehogy ráessen a mellettünk ülő fejére, amikor kinyitja a tárolót.

Utazás közben légiutas-kísérők állnak rendelkezésünkre, ennek ellenére ne halmozzuk el őket kérdésekkel: „Most hol vagyunk?”, „Mikor érünk oda?”, és hasonlók, még kevésbé különböző követelésekkel. Ha azonban mégis szükségünk lenne valamire, akkor forduljunk hozzájuk, mikor elmennek mellettünk, így nem kell föl-alá szaladgálniuk a gépen.

Az alapvető udvariassági szabályok a gép fedélzetén is ugyanazok, mint amiket más járművek esetében már vázoltunk: ne állítsuk fel állandóan a mellettünk ülőt - egy repülőgépen ez kényelmetlenebb, főleg nem pont az ebéd felszolgálása után. De ha mégis megteesszük, kérjünk sűrűn elnézést egy megnyerő mosoly kíséretében. Ne zavarjuk szomszédunkat, ha aludni akar, lámpácskánk fénynyalábját irányítsuk ilyenkor magunk felé. Ha nem érezzük jól magunkat, ne hányjuk össze az egész ülőhelyet, hanem vegyük igénybe az erre a célra odakészített zacskókat. Ha félünk, ne idegesítsük utastársunkat paranoiás aggályainkkal és kérdéseinkkel.

Minél kevesebb időt tartózkodjunk a mosdóban.

A többivel kapcsolatban pedig kövessük pontosan a személyzet utasításait: kapcsoljuk ki a nálunk lévő műszaki berendezéseket: mobiltelefon, laptop, mp3..., melyek zavarhatják a pilótafülkében lévő fedélzeti számítógépeket. A földet érés után maradjunk ülve, míg az ajtók ki nem nyílnak, hiszen senkiről sem feledkeznek el a leszállásnál. Főösleges azért rohanni, még kevésbé tolakodni, hogy visszaszerezzük csomagjainkat. Általában egy kis időbe telik, míg lehordják őket a gépről és megjelennek a mozgószőnyegen, ahonnan ki-ki elveszi a magáét. Mielőtt rávetnénk magunkat, és életünk árán is megvédenénk egy bőröndöt, nézzük meg jól, hogy valóban a miénk-e? Néhány modell és színárnyalat általánosan elterjedt az egész világon.

A NYILVÁNOS HELYEKEN

1. Az ISKOLÁBAN

1.1. Egy kiváltság

Az óvodát kijáró kisgyerekek számára a világon a legtermészetesebb dolguk, hogy elkezdjék az iskolát. Természetesen ez csak a XXI. században, a világ fejlettebb országaiban élő gyerekekre mondható el. Ellenben évezredekig csak a gazdag családok - akik megengedhették maguknak, hogy magántanítót tartsanak - fiúgyermekei tanulhattak, míg a szegények és a nők sem írni-olvasni, sem számolni nem tudtak. Így az uralkodóknak nem volt nehéz dolguk: aki ugyanis tudatlan, annak nincsen eszköze, mellyel ellenállhatna, megmondhatná a véleményét.

Ennél azonban többről van szó. Még ma is több millió olyan gyermek él, aki nem jár iskolába, mert már kis korától dolgoznia kell, hogy segítse családját a megélhetésben. Ezeknek a gyerekeknek, akik tizenkét-tizenhárom órát dolgoznak naponta, nemcsak a jelenüket - a jogot, hogy gyermekként élhessenek, hogy boldogan nőjenek fel, és hogy játszhassanak... - tették mások tönkre, hanem a jövőjüket is. Oktatás nélkül egész életükben az őket kizsákmányolóként fognak robotolni.

Amikor reggelenként nyugós vagy, mert még aludnál, de iskolába kell menned, amikor a tata halálosan untat téged, amikor szeretnél focizni, de egy helyben kell ülnöd egy íróasztal mögött és meg kell erőltetned magad, hogy fogjon a szürkeállományod, gondolkodj el egy picit: annak ellenére, amit most gondolsz életed eme szakaszáról, kiváltságos vagy.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Lovag és király Kelet-Nyugat vonzásában (2.)

A Béla-László összehasonlításban bizonyára bizánci háttér kereshető, ahol Béla László „örizgetett emlékével” találkozott. A lovag király leánya, Piroska (Eiréné) Komnénosz II. János felesége lett, s 1134-ben bekövetkezett halála után rögtön szentség hírében állt. Az irodalom ekként méltatja: „éjjel-nappal nem szűnt meg az Istent szolgálni..., a nélkülözőket felkarolta, szíves volt az alamizsnálkodásban... Hogyan tudná valaki elbeszélni erényei több fajtáját és bájainak *raját*, lelkiületének szelídségét...” Bizánci sírja „tanúsíthatta Bélának, hogy az alapító apostol király és szűzies fia mellett az Árpád-ház további tagjai közül is kialakulhat szentkultusz... A László-kultusz gyökerei (...) kétségkívül ide nyúlnak vissza.”

A lovagi kultúra hazai hajtásait III. Béla korában jobbra nyugati hatásokkal magyarázzák, azonban Bizánc ebből a szempontból sem közömbös, hiszen „a lovagi ideálok terén (...) megvolt a saját eszmei-vallási tradíciója is: a görög 'harcos szentek' - Szent Démétriosz – kultusza”, amint *Sántha György A harcosszentek bizánci legendái* című munkájában (is) olvasható. Ezért nem kell csodálkozni, hogy az említett Komnénosz-dinasztia királyai figyeltek e „harcos szentek” kultuszára. Mindez Béla figyelmét sem kerülhette el.

Amikor 1192-ben Lászlót szentté avatták, az említett bizánci hatásokon túl kétségtelenül „egyházpolitikai motivációkat” is kell keresni. 1266 után befejezett *Históriájában Spalatói Tamás* ekként ír a szentté avatásról: „Ebben az időben a felséges férfiú, Béla, Magyarország királya elküldötte bizalmas nótáriusait az Apostoli Székhez, és azt kérte Innocentius (Ince) pápa úrtól, hogy rendelje el a megboldogult László maradványainak felemeltetését, hogy azokat illő helyen lehessen elhelyezni, s rendelje el, hogy őt a szentek sorába iktassák. Kérésébe a pápa beleegyezett és elküldött egy Főtisztelendő férfiút, Gregorius de Chrescencio kardinálist, hogy a király kívánságainak illő módon tegyen eleget. Ekkor a kardinális - elvállalva az apostoli követséget - áthajózott, és Dalmácia vidékére jött, és Trauban kötött ki (...) Volt a kíséretében egy klerikus, a káplánja, név szerint Bernát, Toscana tartományból, Perugia volt a hazája, egy tudós és ékesszóló férfiú, magas termettel...” A tévedés ennyi: 1192-ben III. Celesztin volt a pápa, III. Ince 1198 és 1216 közt töltötte be hivatását, akinek idején határozott úgy a Szentszék, hogy a szentté avatás kizárólag a pápa engedélyével rendelhető el...

Szent László életének megjelenítő eseményeihez tartozik a számtalan falkép, a *Magyar Anjou Legendárium* nyomán, főleg a híres kerlési csatajelenet, amikor Boldog László herceg a pogány kuntól megszabadítja a magyar leányt. Sokan elemezték a történetet eddig is, és bizonyára még többször visszatérnek rá: a jó és a rossz kozmikus harcára, samanisztikus elemeire, Mónár Anna balladai rokonságára, stb. *László Gyula* a lovag király-ciklus üzenetéhez szólva a jövő kutatóinak mondja, hogy ez az üzenet „csak az egyes elemeit létrehozó korban értelmezhető. A XIV. századi kereszténység összefüggéseit kell figyelni, azok keretében keresni a választ, miről szól a kerlési jelenet: a külső pogány ellenség elleni védekezésről? a saját pogány múlttal történő leszámolásról? a konfliktusos keleti eredet újrafeltámadásának tudomásulvételéről?”

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Hazánkban 30 évvel ezelőtt történt az első szívtranszplantáció. Ebből az alkalomból országos orvos-beteg találkozót szervezett a Szív a Szívért Alapítvány a Szegedi Dóm Látogatóközpontban július 1-3. között.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája idén 19. alkalommal szervezi az Egyházmegyei Nyári Tábort. A július 4-én kezdődő és július 10-én záruló tábor helyszíne Domaszék-Zöldfás lesz, mottója: „Bevállalod?”. Az idei táborban a szervezők 60 lelkes fiatallal járják körbe az emberi élet határait a kapcsolatokon, külső és belső határokon, illetve a komfortzóna megismerésén keresztül. A táborlakók kézműves foglalkozásokon, szentségimádáson és izgalmas kirándulásokon vesznek majd részt.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia szervezésében július 7-én, csütörtökön este 7 órakor a nyár esti társaskör keretében az érdeklődők a Szegedi Szülők Kórusának hangversenyét hallgathatják meg, melynek a plébánia (Újszeged, Torontál tér 4.) nagyterme ad otthont, ahová szeretettel várnak mindenkit.

A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja Nagyboldogasszony ünnepe alkalmából női lelkigyakorlatot hirdet augusztus 14-15-én, a Stella Maris Vendégházban (Domaszék, Tanya 65.). A program előzetes regisztrációhoz kötött; jelentkezési határidő: július 10. További információk a pasztoralis.hu honlapon olvashatók.

Az Óbudai Kamarazenekar ad hangversenyt július 13-án, szerdán este fél 8 órától a Székesegyházban. A műsorban többek között Georg Friedrich Händel, Arcangelo Corelli és Wolfgang Amadeus Mozart művei hallhatók Gazda Péter vezényletével. A Dóm további hangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. A koncertekre a belépés díjtalan.

Július 16-án, a 18 órakor kezdődő szentmisét követően Magda Dávid orgonaművész koncertjét hallgathatja meg a közönség a tarjánvárosi Szent Gellért templomban. A műsorban César Franck művei és Magda Dávid saját darabjai szerepelnek. A hangversenyre a belépés díjtalan, mindenkit szeretettel várnak.

Nyári nyitva tartással fogadja a közösség tagjait a Szent József jezsuita templomigazgatóság. Az irodai ügyintézésre júliusban és augusztusban hétfőn, szerdán és pénteken 11-12 óra között várják a híveket. Személyes ügyekben, vagy betegellátás kérése esetén a 06-30/465-7557-es telefonszám hívható.

Szeptember 22. és 25. között a Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezi a Katolikus Társadalmi Napok (KATTÁRS) országos programsorozatot, melynek ezúttal egyházmegyénk székhelye, azon belül is a Dóm tér, valamint más belvárosi helyszínek adnak otthont. A rendezvény célja: felfedezni és láthatóvá tenni az egyház és a társadalom életének közös kapcsolódási pontjait. A 2022-es KATTÁRS mottója: „Megújulni közös értékeinkben”. A rendezvény nyitó szentmiséje szeptember 22-én, 18 órakor kezdődik a Dómban, melyet Veres András győri püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mutat be. A programok között előadások, kiállítások, koncertek, konferencia, ifjúsági és sportesemények, illetve liturgiák és evangelizációs alkalmak várják az érdeklődőket. A részletes program a kattars.hu weboldalon olvasható. Minden rendezvény ingyenes, de a helyszínek befogadóképessége miatt néhány esetben regisztráció szükséges.

Mint minden esztendőben, az idén is a Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, azaz ma minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-fillérek gyűjtenek, a perselyadományokat az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.